

Źródło Życia

Wprowadzenie do Ewangelii według Jana

William G. Bradshaw

Opracowanie w formie kursu studyjnego przez
Korespondencyjną Szkołę Emmaus założoną w roku 1942

Źródło Życia

Tytuł oryginału: The Source of Life

Autor: William G. Bradshaw

Przekład z języka angielskiego: Czesław Bassara

Korekta polonistyczna: Joanna Kaniewska

Redakcja techniczna: Konrad Płudowski

Skład: Grażyna Kołbasa

Druk: Drukarnia i Wydawnictwo Arka, Cieszyn, www.arkadruk.pl

Opracowane przez Emmaus International

P. O. Box 1028

Dubuque, IA 52004-1028, USA

e-mail: info@emmausinternational.com

Copyright kursu © 2015, 2019 Emmaus International

Copyright dla polskiego wydania © 2019 Wydawnictwo DK Team

ul. Paderewskiego 4

43-211 PIASEK

Kurs ten i kolejne można zamawiać pod adresem:

Emmaus

Skrytka pocztowa 15

43-200 PSZCZYNA

e-mail: biuro@emmauspolska.pl

lub

Wydawnictwo DK Team

ul. Paderewskiego 4

43-211 PIASEK

e-mail: biuro@dkteam.pl

www.sklep.dkteam.pl

ISBN: 978-83-62246-73-1

Przegląd kursu

„**W**Nim było życie...”. Z wielką prostotą apostoł Jan rozpoczął na relację z życia Jezusa Chrystusa. Zdanie to odważnie głosi jedno z najbardziej znaczących twierdzeń z Ewangelii według Jana – że Jezus z Nazaretu jest Stwórcą i Źródłem wszelkiego życia. Pośród chorób i śmierci Jezus ukazuje się jako *Źródło Życia*, które zaspokaja fizyczne i duchowe potrzeby ludzi.

Niechaj Twoje studium Ewangelii według Jana pomoże Ci poznać i zrozumieć Jezusa Chrystusa jako życiodajnego Stwórcę i Zbawiciela świata, gdyż poznanie Jego to życie wieczne (Ewangelia według Jana 17:3).

Lekcje w tym kursie:

1. Największa misja w historii (Ewangelia według Jana 1)	9
2. Publiczny cud i rozmowa prywatna (Ewangelia według Jana 2–3)	17
3. Chrystus, Dawca życia (Ewangelia według Jana 4–5)	25
4. Chleb dla głodnych (Ewangelia według Jana 6)	35
5. Podział, sprzeczka, obrona i ciemność duchowa (Ewangelia według Jana 7–8)	43
6. Grzesznicy, owce i kamienie (Ewangelia według Jana 9–10)	53
7. Śmierć ciosowi śmierci (Ewangelia według Jana 11–12)	61
8. Słowa pokrzepienia i wskazówki na pożegnanie (Ewangelia według Jana 13–14)	69
9. Przyszła służba Chrystusa, Jego uczniów i Ducha Świętego (Ewangelia według Jana 15–16:15)	79
10. Znaczenie i moc modlitwy (Ewangelia według Jana 16:16–17:26)	89
11. Misja zakończona (Ewangelia według Jana 18–19)	97
12. Zmartwychwstanie i odnowienie (Ewangelia według Jana 20–21)	105

Instrukcje dla studenta

Kurs Emmaus ma na celu pomóc Ci w *poznawaniu Boga* dzięki *lepszemu zrozumieniu Biblii* i tego, jak ona *wpływa na Twoje życie*. Jednakże kurs ten nigdy nie może zastąpić samej Biblii. Biblia jest niewyczerpanym bogactwem i żaden kurs nie może oddać pełni jej prawdy. Gdyby studium tego kursu stało się celem ostatecznym, to stałby się on przeszkodą dla Twojego duchowego wzrostu. Jeśli ten kurs posłuży do zainspirowania Cię i wyposażenia w osobistym studiowaniu Biblii, to dopiero osiągnie swój cel. Kiedy studiujesz Biblię przy pomocy tego kursu, proś w modlitwie, aby Bóg w potężny sposób ukazał Ci zawartą w niej prawdę.

Części kursu

Kurs ten składa się z trzech części: z lekcji, sprawdzianu z danej lekcji i arkusza egzaminacyjnego.

Lekcje

Każda lekcja jest napisana tak, aby pomóc Ci w wyjaśnieniu prawd zawartych w Biblii. Przeczytaj każdą lekcję przynajmniej dwukrotnie – pierwszy raz, aby zyskać ogólne pojęcie o jej treści, a drugi raz uważniej, odszukując wszystkie podane odnośniki w Biblii. Czyń to, otwierając Biblię w miejscach, gdzie cytowane są podane wersety lub fragmenty. Ważne jest, abyś przeczytał wskazane fragmenty Biblii, ponieważ niektóre pytania egzaminacyjne mogą opierać się na tekście biblijnym.

Chcąc odszukać werset biblijny, pamiętaj, że fragmenty Biblii są oznaczone według księgi, rozdziału i wersetu.

Na przykład, 2 List Piotra 1:21 odnosi się do Drugiego Listu apostoła Piotra rozdział 1, werset 21. Na początku każdej Biblii znajduje się spis treści, w którym wymienione są nazwy ksiąg biblijnych i wskazany jest numer strony, od której zaczyna się dana księga. Spróbuj więc znaleźć 2 List Piotra w spisie treści i przejdź do podanego numeru strony, a następnie znajdź rozdział i werset.

Pytania sprawdzające

Pod koniec każdej lekcji znajdują się pytania sprawdzające, które oceniają Twoją znajomość materiału kursu i fragmentów Biblii. Zawierają one pytania wielokrotnego wyboru lub pytania prawda/fałsz. Po przerobieniu lekcji odpowiedz na pytania sprawdzające, zapisując swoje odpowiedzi na arkuszu egzaminacyjnym znajdującym się na końcu tego podręcznika. Jeśli masz trudności z udzieleniem odpowiedzi na pytania, przeczytaj lekcję ponownie albo posłuż się Biblią, aby się do nich odnieść.

Pamiętaj: nie odpowiadaj na pytania w oparciu o to, co myślisz lub co zawsze uważałeś. Pytania te mają na celu sprawdzenie, czy rozumiesz materiał zawarty w tym kursie i w Biblii.

A co Ty chciałbyś powiedzieć?

Dodatkowo, do części zawierającej pytania sprawdzające dołączone jest pytanie: „*A co Ty chciałbyś powiedzieć?*”. To pytanie ma zachęcić Cię do osobistej refleksji i pomóc ci w wyrażeniu swoich myśli i odczuć towarzyszących przeczytanej lekcji. Odpowiedzi nie należy zapisywać w arkuszu egzaminacyjnym, ale bezpośrednio pod tym pytaniem kończącym daną lekcję.

Arkusz egzaminacyjny

Wykorzystaj arkusz egzaminacyjny umieszczony na końcu podręcznika w celu zdania egzaminu. Kiedy już ustalisz właściwą odpowiedź na pytania sprawdzające, zakreśl odpowiednie litery w arkuszu egzaminacyjnym. Jeśli studiujesz wraz z koordynatorem najlepiej z Emmaus i on posługuje się innym arkuszem egzaminacyjnym, skorzystaj z jego arkusza zamiast z tego, który jest podany w tym podręczniku.

Napisz to!

Arkusz egzaminacyjny zawiera również trzy pytania nazywane *Napisz to!* Są to pytania dotyczące zastosowania poznanych treści w codziennym życiu.

Napisz to!

Pytania Napisz to! będą dotyczyć Twojej głowy (myślenia), serca (odczuć) i rąk (wykonywania).

1. **Głowa.** Pierwsze pytanie jest ogólnym, istotnym pytaniem dotyczącym całego kursu.
2. **Serce.** Następne pytanie dotyczy tego, w jaki sposób kurs wpływa na Twoje postrzeganie Boga, siebie samego lub innych ludzi.
3. **Ręce.** Ostatnie pytanie dotyczy tego, jakie działania musisz podjąć w odpowiedzi na to, czego się nauczyłeś.

Pytania zostaną przejrzone i sprawdzone przez koordynatora Emmaus, oficjalnego przedstawiciela Emmaus International, który został przeszkolony, aby cię poprowadzić, zachęcić i udzielić Ci odpowiedzi.

Prośby modlitewne lub pytania

Możesz zadać swoje pytania na arkuszu egzaminacyjnym, abyśmy mogli lepiej poznać Ciebie i Twoje potrzeby. Prosimy o konkretne pytania na temat Biblii, Boga lub innych spraw duchowych. Możesz również dołączyć osobistą prośbę modlitewną, a my będziemy się modlić o Ciebie.

Sposoby wystania arkusza egzaminacyjnego

Kiedy odpowiesz na wszystkie pytania w arkuszu egzaminacyjnym, sprawdź je uważnie. Następnie delikatnie oderwij kartkę wzdłuż linii perforowanej. Prosimy, abyś nie wrywał kartki zawierającej pytania egzaminacyjne znajdujące się na końcu każdej lekcji; prześlij nam tylko arkusz egzaminacyjny.

Wypełnij dane kontaktowe i prześlij arkusz egzaminacyjny do koordynatora Emmaus lub do osoby, od której go otrzymałeś (na odwrocie tej strony wskazujemy kilka opcji przesyłania arkusza egzaminacyjnego).

OPCJA 1: Prześlij arkusz egzaminacyjny do koordynatora Emmaus

Jeśli znasz swojego koordynatora Emmaus, przekaz mu wypełniony arkusz egzaminacyjny albo prześlij na następujący adres (jeśli adres nie został podany, przejdź do opcji 2).

OPCJA 2: Prześlij arkusz egzaminacyjny na adres biura Emmaus

Jeśli powyżej nie ma adresu albo nie wiesz, kto jest twoim Koordynatorem Emmaus i nie jesteś pewny, gdzie wysłać swój arkusz egzaminacyjny, możesz:

Wysłać go na adres pocztowy:

*Biuro Emmaus
Skrytka pocztowa nr 15
43-200 PSZCZYNA*

Prześłać skan lub zdjęcie

obu stron na poniższy adres mailowy:
biuro@emmauspolska.pl

Odbieranie wyników kursu

Swój oceniony arkusz egzaminacyjny otrzymasz tą drogą, którą się posłużyłeś, wysyłając go, tj. pocztą lub e-mailem, włącznie z oceną końcową i odpowiedzią koordynatora Emmaus.

Po wysłaniu i sprawdzeniu tego kursu otrzymasz dyplom zaświadcający o jego ukończeniu. Rejestr kursów jest dostępny w biurze Emmaus lub u Twojego koordynatora Emmaus.

LEKCJA 1

Największa misja w historii

Rozpocznij od przeczytania rozdziału 1 Ewangelii według Jana.

Ewangelia według Jana mówi nam o Jezusie Chrystusie, głównej postaci całej historii. Jako „Słowo” był On wobec ludzkości żywym wyrazicielem istoty Boga. Ze względu na ogromne znaczenie Ewangelii według Jana powinniśmy studiować ją z wielką uwagą.

Relacja Jana o życiu Jezusa Chrystusa koncentruje się na siedmiu z wielu cudów („znaków”), których dokonał. W Ewangelii według Jana 20:31 jej autor podaje powód, dla którego opisał cuda: „...**abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga i abyście wierząc mieli życie w imieniu jego**”.

Pierwszych 18 wersetów Ewangelii stanowi ważne oświadczenie wprowadzające, zwane potocznie prologiem. W rzeczywistości werse-ty te zasadniczo zawierają cały przekaz Jana:

- Słowo objawiło Siebie wobec ludzi;
- naród żydowski powinien zrozumieć, dlaczego ON przyszedł, gdyż Jego poprzednik, Jan Chrzciciel, przygotował drogę;
- niektórzy uwierzyli w Niego, ale większość Go odrzuciła.

Pozostała część Ewangelii po prostu omawia te tematy.

Zauważ, że imię *Jezus Chrystus* zostaje objawione dopiero w wersecie 17. Jezus to było Jego imię jako człowieka (co znaczy „Zbawiciel”), a *Chrystus* to grecki odpowiednik hebrajskiego słowa Mesjasz, co oznacza „Namaszczony” lub „Wybrany”. Podczas czytania biblijnego tekstu zwróć uwagę, jakimi jeszcze innymi sposobami jest On opisany w prologu.

„Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo”

(Ewangelia według Jana 1:1-5)

Wiele fałszywych grup religijnych próbowało wykazać, że Jezus Chrystus nie był Bogiem. Cechą charakterystyczną fałszywej religii jest to, że ma ona niewłaściwe spojrzenie na osobę i dzieło Jezusa Chrystusa. Nikt, kto czyta pierwsze kilka wersetów rozdziału 1 Ewangelii według Jana z otwartym umysłem, nie może zaprzeczyć, że Ten, który został tutaj opisany, jest kimś nadprzyrodzonym.

Zwróć uwagę, co o Nim powiedziano:

Jezus Chrystus jest Bogiem w ludzkim ciele.		„ Ono było na początku u Boga. Wszystko przez nie powstało ”; On jest źródłem życia i światła dla wszystkich ludzi. Jaki człowiek, która stworzona istota miałaby tyle śmiałości, aby takie rzeczy zostały o niej napisane? Jedyłą odpowiedzią jest to, że Jezus Chrystus naprawdę był (i jest) Tym, o kim świadczył Jan, że jest – Bogiem w ludzkim ciele.
---	--	--

„Ale sami Go nie przyjęli” (Ewangelia według Jana 1:6-13)

„**Droga**” (Księga Izajasza 40:3) nadejścia Mesjasza została przygotowana przez Jana Chrzciciela, którego Bóg wybrał do tego zadania, zanim się urodził (Ewangelia według Łukasza 1:13-17). Jan przygotował serca ludu na przyjście Mesjasza, mówiąc o ich grzechu i wzywając do opamiętania. Chrzest był rytuałem stosowanym w judaizmie, kiedy człowiek nawracał się na wiarę żydowską. Praktyka Jana, polegająca

na chrzczeniu ludzi, którzy już byli Żydami w rzece Jordan, wzbudziła duże zainteresowanie publiczne.

W wersecie 9 wyrażenie „**przyszła na świat**” odnosi się do „prawdziwego światła” (Chrystusa), a nie do istot ludzkich. Część ta koncentruje się na wcieleniu Chrystusa. Wcielenie oznacza dosłownie *w ciele* i odnosi się do Jezusa, który stał się człowiekiem.

Odrzucenie Chrystusa przez Jego lud jest nam dobrze znane, ale sposób, w jaki ludzie mogą *przyjmować* Chrystusa, nie jest zbyt dobrze znany. Dowodem na to są różne sposoby, jakimi ludzie starają się przypodobać Bogu, zostać przez Niego przyjętymi i wejść do Jego rodziny. Robią to przy pomocy rytuałów religijnych, uczynków, powstrzymywania się od pewnych zakazanych rzeczy i wszelkich innych sposobów, które tylko umysł ludzki może wymyślić. Werset 12 uczy, że istnieje tylko jeden sposób, aby stać się dzieckiem Bożym: trzeba przyjąć Chrystusa, oddając się Jemu, podobnie jak para małżeńska postępuje wobec siebie podczas ceremonii małżeńskiej. Dla mnie „**wierzyć w imię jego**” oznacza wierzyć, że Jezus jest Synem Bożym, który umarł za mnie osobiście, aby mnie odkupić i dać mi życie wieczne.

„A Słowo ciałem się stało”

(Ewangelia według Jana 1:14–18)

Nigdy nie pojmiemy pełnego znaczenia zstąpienia Chrystusa od obecności Ojca na tę ziemię. Kiedy przyszedł, stał się prawdziwą istotą ludzką, nie rezygnując z żadnych atrybutów (cech) bóstwa. Jan wyraźnie stwierdza w tych fragmentach, że Jezus Chrystus był Bogiem.

„Oto Baranek Boży!” (Ewangelia według Jana 1:19–34)

Czy ktokolwiek rozpoznał prawdziwy charakter Jezusa Chrystusa albo uwierzył w Jego twierdzenia, że jest Mesjaszem? Jan odpowiada zdecydowanie na to pytanie, przytaczając zeznania kilku świadków. Pierwszym świadkiem był Jan Chrzciciel i natychmiast jego wiarygodność została podważona przez czołowych uczonych judaizmu.

Jan powiedział, że nie jest ani obiecany Mesjaszem, ani prorokiem Eliaszem, ani też prorokiem z Księgi Powtórzonego Prawa 18:15.

Mamy obowiązek kierować innych do Tego, który może być odpowiedzią na wszystkie potrzeby ludzkości.

Twierdził, że jest tylko głosem, a głos ma tylko jedno zadanie: mówić. Głos Jana był wyraźny i prawdziwy i wskazywał tylko w kierunku Jezusa, Baranka Bożego, którego życie miało zostać pewnego dnia złożone w ofierze po to, by zapłacić za grzech świata.

Pod wieloma względami nasze zadanie jako naśladowców Chrystusa jest takie samo, jak zadanie Chrzcziciela. Mamy obowiązek kierować innych do Tego, który może być odpowiedzią na wszystkie potrzeby ludzkości. Kiedy zwracamy uwagę na siebie, przestajemy działać w sposób, w jaki zamierzył dla nas Bóg.

„Pójdź i zobacz!” (Ewangelia według Jana 1:35-42)

Dzięki wiernemu świadectwu Chrzcziciela kilku mężczyzn postanowiło pójść za Chrystusem i robić to, co robił Jan: kierować innych do Chrystusa. Po upływie trzech do czterech lat mężczyźni ci zaczęli służyć jako przywódcy w pierwszym wieku Kościoła. Kiedy Jan świadczył o Chrystusie, nie miał pojęcia, jak będzie wyglądała przyszłość tych, którzy zareagowali. Kiedy składamy świadectwo o Chrystusie wobec innych, nie wiadomo, jak daleko sięgnie nasz wpływ.

Jako pierwsi za Chrystusem poszli dwaj uczniowie wymienieni w wersecie 35. Imię jednego z nich poznajemy w wersecie 40, natomiast imię drugiego nie zostało podane. Najprawdopodobniej tym bezimiennym uczniem był Jan (zwany później „apostołem”), jeden z 12 wybranych uczniów. Tak więc w pierwszym rozdziale mamy do czynienia z dwoma mężczyznami o imieniu Jan. Jan Chrzcziciel (lub Chrzcziciel) to nie Jan apostoł. Zgodnie z tradycją Jan apostoł jest uważany za pisarza tej Ewangelii, jak również listów zawartych w naszej Biblii, zwanych 1, 2 i 3 Listem Jana, a także Księgi Objawienia Jana.

Jan i Andrzej, kiedyś naśladowcy Chrzciciela, teraz zaczęli podążać za Chrystusem. Spędzili z Nim dzień, i to, o czym rozmawiali i czego byli świadkami, radykalnie zmieniło ich życie. Gdy tylko Go zostawili, od razu poszli szukać członków swoich rodzin, aby opowiedzieć im o Mesjaszu.

„**Pole**” (to znaczy ich rodziny), na którym Andrzej i Jan wykonywali swoją pierwszą pracę misyjną, stanowi dobry przykład dla każdego, kto pragnie służyć Panu. Dom jest często najtrudniejszym miejscem, w którym chrześcijanin ma być świadkiem, ponieważ nasza rodzina zna nas lepiej, niż ktokolwiek inny. Na szczęście nie powstrzymało to ani Andrzeja, ani Jana od przekazywania wieści na temat Jezusa.

Chociaż Piotr stał się bardziej znany w historii Kościoła wczesnochrześcijańskiego niż jego brat Andrzej, pamiętajmy o tym, że Bóg posłużył się właśnie Andrzejem, aby przyprowadzić Piotra do Jezusa.

„**Pójdź za mną!**” (Ewangelia według Jana 1:43-51)

Filip miał podobne doświadczenie. Kiedy uświadomił sobie, kim jest Jezus, natychmiast znalazł swojego przyjaciela Natanaela i powiedział mu dobrą nowinę. Kiedy słyszymy coś, co nas naprawdę porusza, zwykle chcemy komuś o tym opowiedzieć. Jeśli zbawienie warto mieć, warto się nim dzielić. Chrystus powiedział Swoim naśladowcom, aby szerzyli przesłanie to po krańce ziemi (Dzieje Apostolskie 1:8).

Reakcja tych mężczyzn (nawet wątpliwego Natanaela) potwierdza świadectwo, które pisarz tej Ewangelii wyraża w prologu. Bez wątplenia szukali oni Mesjasza, Tego, który zgodnie z obietnicą proroków Starego Testamentu miał przyjść, wybawić ich od wrogów i zapanować nad światem w sprawiedliwości. Przeszukiwali znaki prorocze, które miały potwierdzać Jego tożsamość, gdy się pojawi. A teraz, kiedy Jezus przyszedł i objawił się, reakcją Natanaela było stwierdzenie: „**Ty jesteś Synem Bożym! Ty jesteś królem Izraela!**”

Tylko wtedy, kiedy wierzysz w prawdę Biblii dotyczącą Jezusa Chrystusa, możesz w pełni docenić ogromne przesłanie Ewangelii Jana.

**Jeśli zbawienie
warto mieć, warto
się nim dzielić.**

SPRAWDZIAN DO LEKCJI 1

By przystąpić do sprawdzianu, użyj arkusza egzaminacyjnego, znajdującego się na końcu książki.

- 1. Kim jest „Słowo”, do którego nawiązuje Jan w rozdziale 1 swojej Ewangelii?**
 - A. Jest to uosobione Pismo Święte.
 - B. Jest to Jan, człowiek, który spisywał „słowa” tej biografii Jezusa.
 - C. Słowo to Jezus Chrystus, który jest Bogiem.
- 2. Ewangelia według Jana zawiera siedem „znaków”, których Jezus dokonał podczas pobytu na ziemi. Jakie inne słowo zostało użyte w Twojej lekcji, by wyjaśnić, co rozumiał Jan pod pojęciem znaków?**
 - A. Cuda.
 - B. Przewidywania.
 - C. Nauki, które wskazywały na to, że Jezus jest Bogiem.
- 3. Na podstawie wersetu z Ewangelii Jana 20:31, jaki cel napisania relacji z życia Jezusa podaje Jan?**
 - A. Aby jego czytelnicy poznali fakty na temat życia Jezusa.
 - B. Aby jego czytelnicy nauczyli się, jak być wystarczająco dobrym, by zadowolić Boga.
 - C. Aby jego czytelnicy uwierzyli, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym.
- 4. Na początku swojego prologu, kogo Jan ogłasza jako Słowo?**
 - A. Stwórcę wszechświata.
 - B. Króla Żydów.
 - C. Chrystusa.

5. **Imię człowieka, którego ustanowił Bóg w celu przygotowania Izraela na przyjęcie obiecanego Mesjasza to...**
 - A. Apostoł Jan.
 - B. Jan Chrzciciel (lub Chrzciciel).
 - C. Prorok Izajasz.

6. **W jaki sposób człowiek przyjmuje Jezusa Chrystusa?**
 - A. Poprzez chrzest lub konfirmację podczas ceremonii kościelnej.
 - B. Poprzez otrzymanie nagrody Jezusa za wysiłki w przestrzeganiu Dziesięciorga Przykazań.
 - C. Poprzez oddanie się Jemu.

7. **Które z poniższych stwierdzeń jest prawdziwe w odniesieniu do Jezusa Chrystusa?**
 - A. Otrzymał wizję, podczas której Bóg powołał Go, aby poświęcić się dla ludzkości.
 - B. Był synem Bożym, takim samym jak każdy z nas.
 - C. Przyszedł na ziemię jako prawdziwa istota ludzka (choć bezgrzeszna), nie rezygnując z żadnych cech Swojego bóstwa.

8. **W jaki sposób Jan Chrzciciel określił Jezusa?**
 - A. Jako Dobrego Pasterza, który miał umrzeć za swoje owce.
 - B. Jako Baranka Bożego, który zgładzi grzech świata.
 - C. Jako Stwórcę całego wszechświata.

9. **Kiedy pewni uczniowie Jana Chrzciciela zaczęli chodzić z Jezusem, czym się zajmowali?**
 - A. Kłaniali się i oddawali Mu cześć.
 - B. Prosilili o litość.
 - C. Opowiadali bliskim ludziom o Jezusie.

10. Który z naśladowców Jezusa powiedział do Niego: „Ty jesteś Synem Bożym”?

- A. Filip.
- B. Natanael, przyjaciel Filipa.
- C. Szymon, znany także jako Piotr.

A co chciałbyś powiedzieć Ty?

Gdyby ktoś zapytał Cię, kim jest Jezus Chrystus, jakiej udzieliłbyś odpowiedzi na podstawie Ewangelii według Jana 1:1–4.14?
